

Nagykorúság és paternalizmus

Miért ártana az ember magának?
Miért lennék én a magam ellensége?
Netán tudatlanságból mint egy kisgyerek,
Aki a tűzzel vagy a sínek között játszik?
Ezért van gondviselője, aki óvja, oktatja és neveli,
akár paternalista erőszakkal is megvédi őt magától!
De ha felnőtt az ember, megéri,
akkor nem ő tudja a legjobban, mi az ő java?
Lehet gyereksorban tartani felnőtteket:
Sztálin és Rákosi apánk tudja csak igazán,
hogymire is van valójában nekünk szükségünk?!
Az eszmét megtestesítő mindenható
Pártban, Vezérében a hívők előbb-utóbb csalódnak,
A műmosolyok mögött lelepleződik a gonosz mostoha?
Ha gyerekként bánnak veled, akkor az is maradsz.
Hogyan lehet egyáltalán kiskorúból nagykorú?
Ha soha nem kap zsebpénzt,
amit szabadon költhet el - akár hülyeségekre is,
ha nem tanulhat a saját kárán is,
ha nem kapja meg a tévedés jogát,
akkor csak infantilis óriáscsecsemő lesz.